

Sensiz Saatlerin İz Düşümü

– Can.er · 13 Ekim 2012

Paramparça ve darmadağın yüreğim
Bedenimde donuk hücreler
Bakışlarıma düşen görüntü flu
Alnımda çizgiler
Her yaşanmışlıktan iz

Eylül sarısı saçların
Örtmüyor yüzümü
Çay karası gözlerinin
Düştükçe uzağına
Suçlanmasın Eylül
Yanıbaşımdayken hüznün
Bunlar ne kahır ne de sitemdir
Bir yaz aşkından vuslatı bekleyişidir yüreğin
Hayat yayın evinde hummalı bir çalışma var
Yazan yazmış itirazım yok
Ertelenmiş bir öykünün kahramanıyım

Kırılmış zamanların artığı
Budanmış ağaç gibi bedenim
kırık kolum kanadım
Her yanımda arsız bir sızı
Gün geçtikçe dallarında azalan
Fındık kabuğu renginde yapraklar
Düşmekte toprağına
Basmayın üzerine
Öze dönüşü
Sevgiliyle kucaklaşmasıdır bu onun
Ah keşke, keşke
Şimdi sen de yanımda olabilseydin
Kollarım sende düğümlemlenip
Senden çözülebilseydi
Aşkın hasrete gebeliğinden
Vuslatı doğurarak
Seni beni kundaklayıp

Bizi büyütebilseydik

S/aklımdaki hislerin taciri gece
Uyku karşımda esnerken
Gözlerim ufkun uzağına esir
Dayanırken pencerenin pervazına
Tavana sapladığım sarkıtlar
Kırılıyor bir bir
Ellerim yumruğa dönüştükçe
Anlıyorum ki
İçimdeki sıkıntılar
Sensiz saatlerin iz düşümü...

Aydın

İstanbul/ 2012